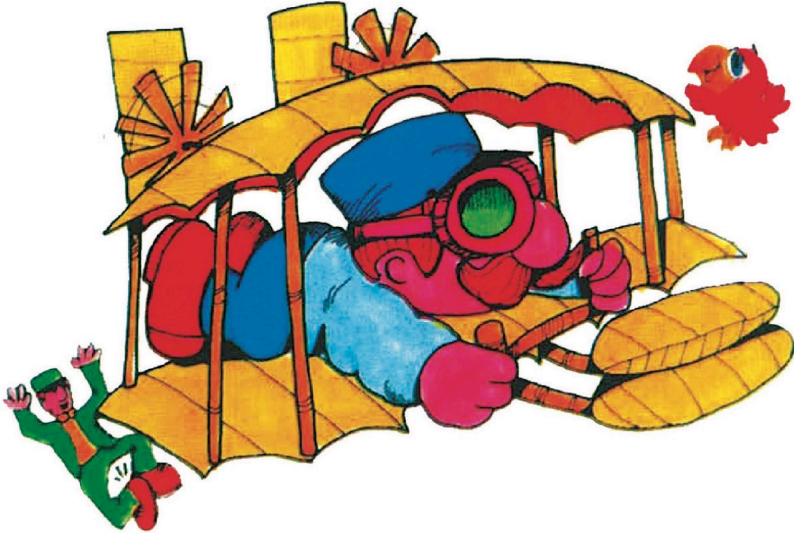




SABIRLI OLMANIN ÖNEMİ

WRIGHT KARDEŞLER'İN ÖYKÜSÜ

Ann Donegan Johnson





ÖTEKİ YAYINEVİ



SABIRLI OLMANIN ÖNEMİ WRIGHT KARDEŞLER'İN ÖYKÜSÜ

Öteki

Çocuk Kitapları

Yazar

Ann Donegan Johnson

İllustrator

Pileggi

Tasarım

Tuna Tuna

Çevirmen

Emre Ak

10. Baskı

Ekim 2017

© Öteki Yayınevi

Sertifika No: 34460

Baskı ve Cilt

Vizyon Basımevi Kağıtçılık Matbaacılık
ve Yay. San. Tic. Ltd. Şti.

İkitelli Org. San. Bölğ. Deposite İş Merk.
A 6 Blok Kat:3 No: 309 Başakşehir / İstanbul
Tel: (0212) 671 61 51

Öteki Yayınevi

Eğitim Mah. Saygı Sok. Selimoğlu Sitesi
17 A Kadıköy / İstanbul
Tel: 0216 405 25 22
www.otekiyayinevi.com

ISBN: 978-975-8012-94-7

SABIRLI OLMANIN ÖNEMİ



Bu sabır göstermiş iki kardeşin öyküsüdür. Burada okuyacağınız öykü onların yaşamındaki gerçek olaylar üzerine kurulmuştur. (Wright Kardeşler ile ilgili bilgileri son sayfada bulabilirsiniz)

Bir Zamanlar

Orville Wright ve Wilbur Wright isminde iki kardeş vardı. Bir gün Wright Kardeşler, arkadaşları Jimmy ile oyun oynuyorlardı. Tahta parçalarından oyuncak bir baraka kurmakla meşguldüler. Kardeşler bir şeyler yaratmayı çok seviyorlardı.



O gün babalarının yolculuktan dönmesini bekliyorlardı. Wilbur, “Babamız bazen yolculuğundan dönüşünde bize hediyeler getirir” dedi. Orville, “Sanırım babamızın sesini duydum. Haydi, gidip bakalım,” dedi. Tam o sırada babaları kapıdan içeri girdi.

Jimmy, Bay Wright’ın elindeki tuhaf şeye bakarak, “Gerçekten de hediye getirmiş. Ama pek de tuhaf görünümlü bir hediyeymiş bu!” dedi. Wright Kardeşler bir ağızdan, “Bu da nedir baba?” diye heyecanla bağırışmaya başladılar.



Bay Wright, “Bu yeni bir oyuncak,” dedi. “Bunu havaya fırlattığınızda uçmaya başlar.” Wilbur, “Gerçekten mi?” dedi. Orville de, “Nasıl uçtuğunu görebilir miyiz?” diye sordu. Babaları, “Tabii ki,” dedi. Bay Wright oyuncakı havaya fırlatarak, “Bu kuşları andıran bir oyuncaktır,” dedi. Oyuncak döne döne tavana doğru uçmaya başladı. Evet, bu oyuncakın insana kuşları anımsattığı doğrudu, ama sadece birazcık.

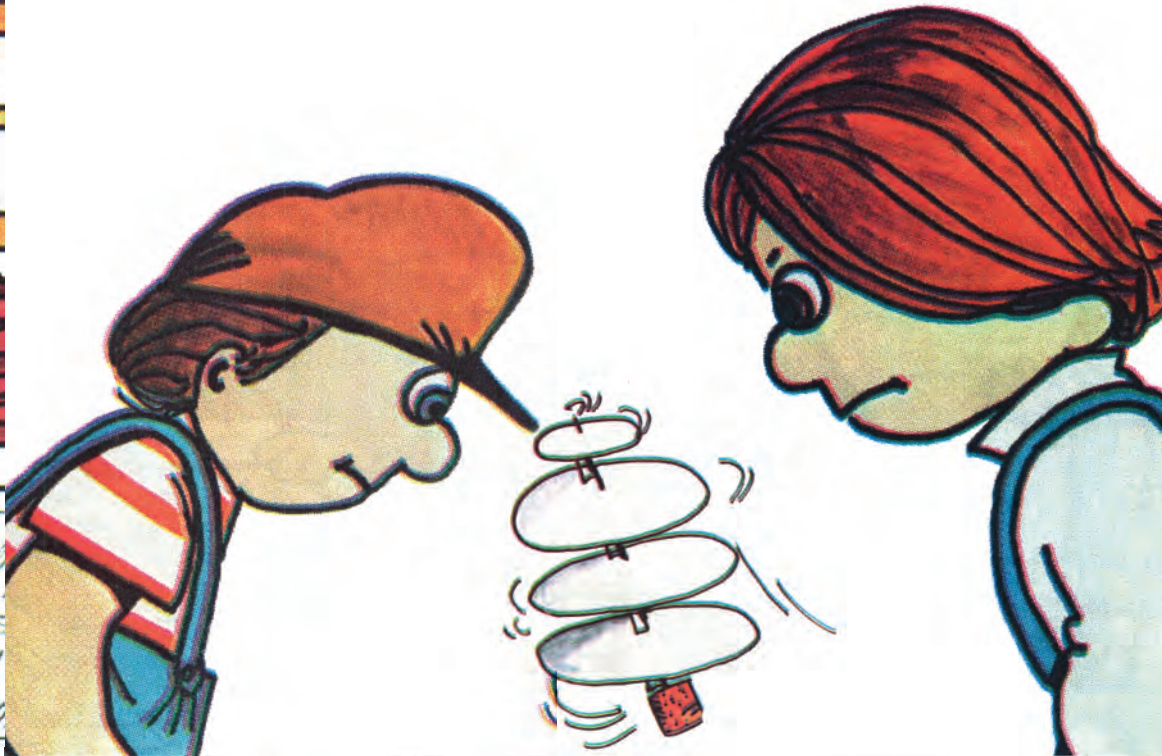
Oyuncak tavana çarptığında, sizce ne oldu?



Evet, bildiniz! Tavana çarpmasıyla yere düşmesi bir oldu. Oyuncağın düştüğünü gördüklerinde, Wright Kardeşler pek üzül-
düler. Çocukların arkadaşı Jimmy, “Uçuyor uçmasına ama pek iyi
uçamıyor,” dedi. Bay Wright gülümsedi. “Bir daha havaya fırlat-
tın,” dedi. “Belki bu kez daha uzun süre havada kalacaktır.” Böy-
lece çocuklar oyuncayı bir daha havaya fırlattılar.

Bu sefer oyuncak döne döne odanın içinde bir süre tur attı. Ço-
cuklar hep bir ağızdan bağırmaya başladılar: “Uçuyor! Gerçekten
de uçuyor!” Jimmy, “Müthiş!” dedi. Tabii ki bu sadece bir oyun-
caktı. Fakat bu oyuncak sayesinde, Wright Kardeşler’in aklına ha-
rika bir fikir geldi. Öylesine mutlu olmuşlardı ki, hayal kurmaya
başladılar.

İki kardeşin ne tür bir hayal kurduklarını biliyor musunuz?

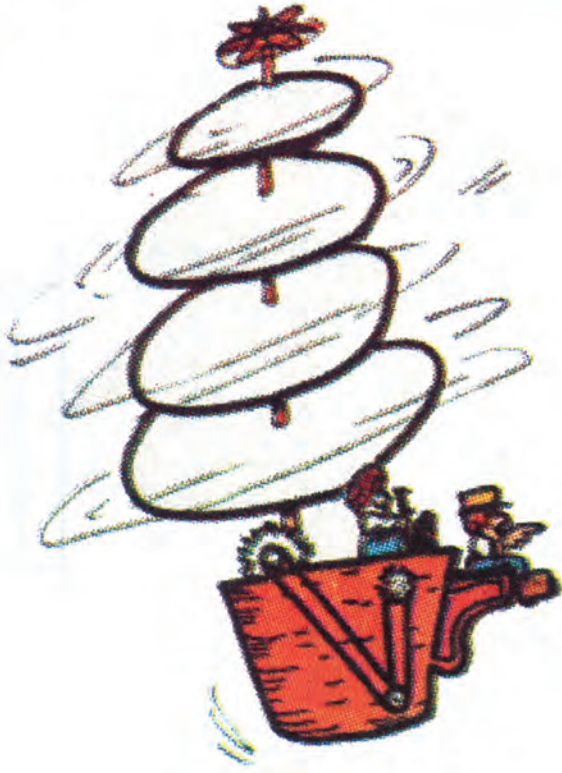


Wright Kardeşler şunu düşünmeye başlamışlardı: “Bu oyuncu-
ğın küçük bir oyuncak değil de kocaman bir uçan alet olduğunu
farz edecek olursak...”

“Ve sonra, bu oyuncuğın uzun süre havada kalabilece-
ğini düşünürsek... “Buna binip yönlendirmemiz müm-
kün olurdu ve istediğimiz her yere uçabilirdik! Dağ
tepe demeden en yüksek binaların bile üstlerinden
uç a uça istediğimiz her yere ulaşmamız mümkün
olurdu!”

Bunun sadece bir düş olduğunu biliyorlardı. O
devirde insanlar balonlara binip yükseklerde, bu-
lutların arasında geziyor ya da motor kullanmadan

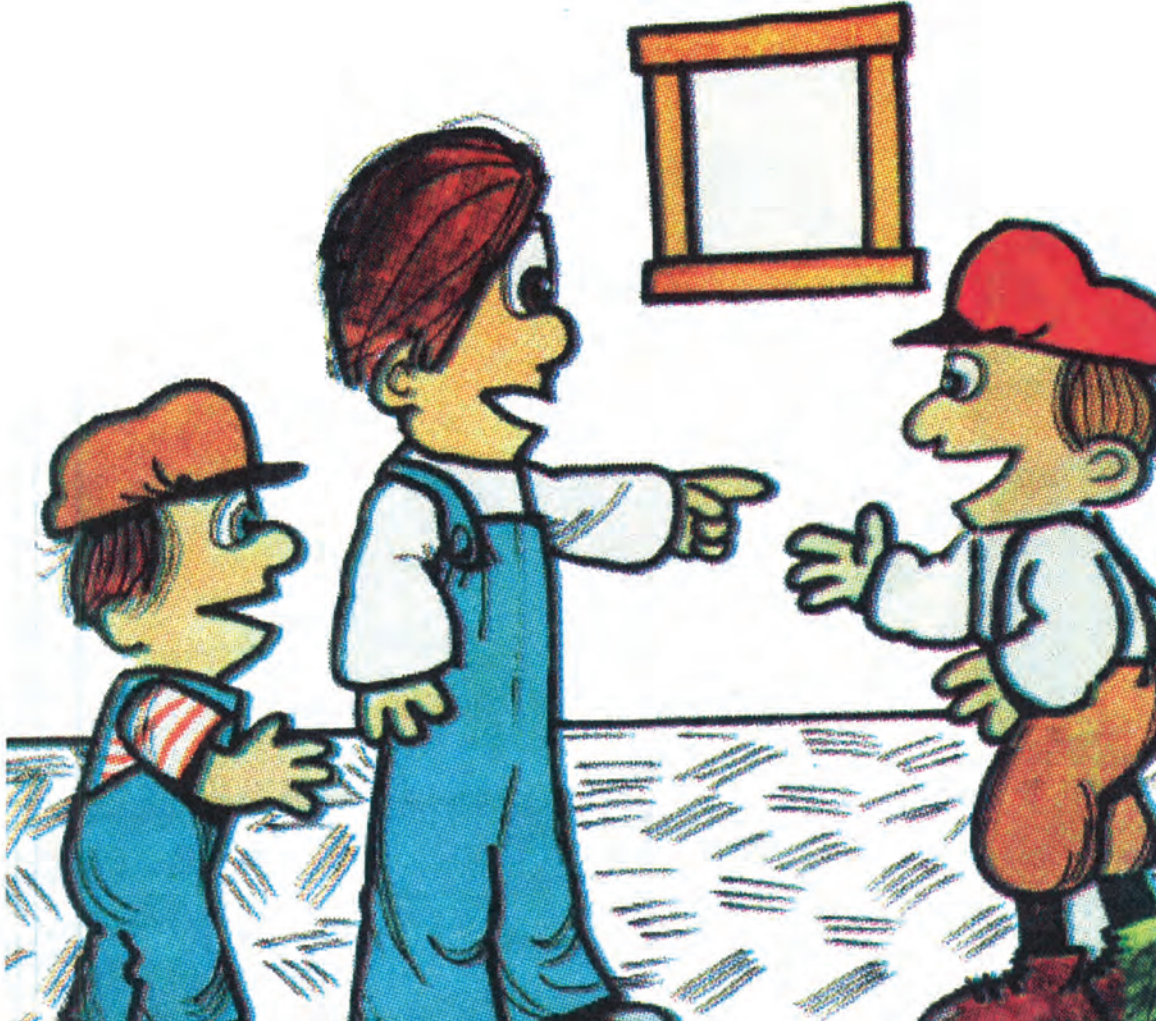




havada uçmanın aracı olan planörtere binip gökyüzünde süzülüyorlardı. Ama o güne kadar hiç kimse gerçek bir uçan makine yaratamamıştı.

Çocukların arkadaşı Jimmy gülerek, “Hiç kimse gerçek bir uçan makine yaratamaz ki,” dedi. “İşte buyrun, kendi gözlerinizle görün!” Bu sözcükler Jimmy’nin ağzından henüz çıkmıştı ki küçük uçan oyuncak yere düştü. Orville, “Ama bu sadece bir oyuncak,” dedi. Wilbur bu noktada söze girdi: “Eğer gerçek bir uçan makine yapabilirsek...”

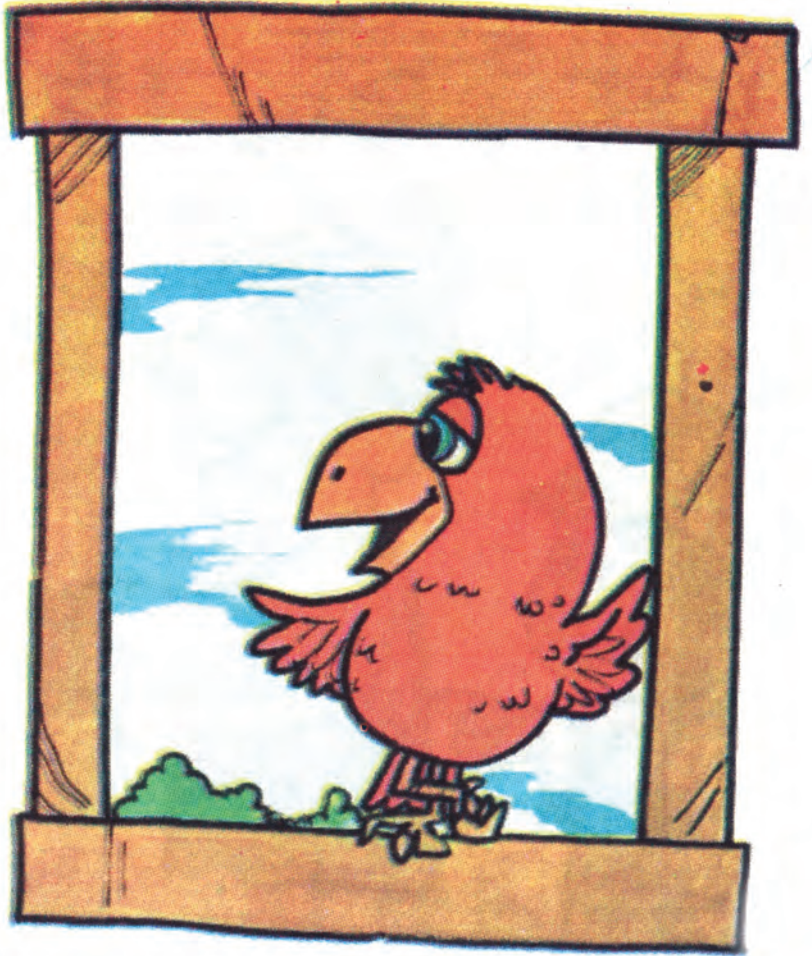




Jimmy, “Bunu asla başaramazdınız,” dedi. “Saçmalıyorsunuz siz. En iyisi ben şimdi kendi evime döneyim ve kendi güzel oyuncaklarımla oynayayım.” Jimmy’nin yaptığı da bu oldu. Zamanları olsaydı, arkadaşlarının sözleri Wright Kardeşler’i üzebilirdi. Ama onların bunu düşünecek zamanları yoktu. Jimmy’nin gitmesine üzülmelerine fırsat bile kalmadan, daha önce hiç duymadıkları ilginç tiz bir ses geldi kardeşlerin kulağına.

Wright Kardeşler sağı sola bakınmaya başladılar. İri parlak gözlü bir kuşun pencere kenarına tünemiş olduğunu gördüler. Kuşu gördükten sonra iki kardeş oyuncuktan onun kendileriyle konuştuğunu hayal etmeye başladılar. Kuş, “Küçük kaba dostunuzun söylediklerine fazla itibar etmezdim sizin yerinizde olsam,” dedi. “Havada uzun süre kalabilen şeyler gerçekten vardır. Beni ele alın örneğin. Herhangi bir oyuncuktan hem daha yüksek hem de daha uzun süreli uçabiliyorum ben. Eğer bu işe yeterince zaman ayırır ve bunu bir kuş biçiminde yaratırsanız, siz de bir uçan makine imal edebilirsiniz.”





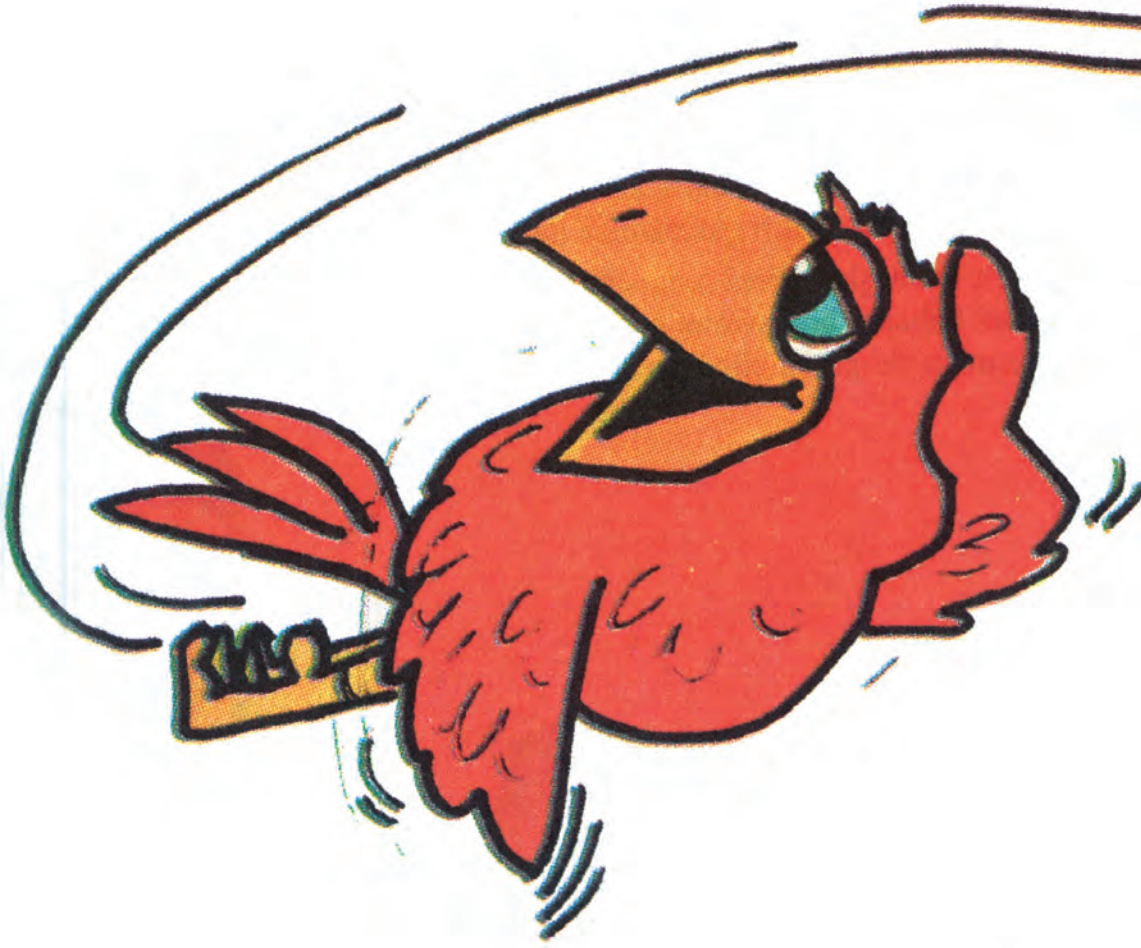
Orville ve Wilbur konuşan kızıl kuşu oyuncuktan kendi hayallerinde yarattıklarını biliyorlardı. İki kardeş aslında sadece sesli düşündüklerini ve kendi kendileriyle konuştuklarının da farkındaydılar. Ama kızıl kuşun arkadaşları olduğunu hayallerinde canlandırmak doğrusu pek eğlenceli bir şeydi.

Kuş, “Şimdi beni izleyin!” dedi. “Yukarıya doğru uçabiliyorum. Aşağıya doğru da uçabiliyorum. İstersem havada dönebiliyorum ve yanlamasına da uçabiliyorum. İyi bir uçan makine benim tüm bu yapabildiklerimi yapabiliyor olmalı.”

Orville, “Ama şimdiye kadar birçok insan kuşlara benzeyen makineler üretmeye çalışmıştı zaten,” dedi. “Bunların pek başarılı olduğu söylenemez.” Wilbur söze girdi: “Ayrıca, makinelerle ilgili hiçbir şey bilmiyoruz ki biz. Nereden başlayacağımızı bile bilemeyiz.”

Kuş sağduyuyla, “O zaman en baştan başlamalısınız,” dedi. “Başka nereden başlanabilir ki zaten? Makinelerle ilgili bilgiler edinerek başlayın.” Wright Kardeşler, “Evet, bunu yapmalıyız”





dediler. Sonra, koşa koşa bir gazete çıkaran babalarının yanına gittiler.

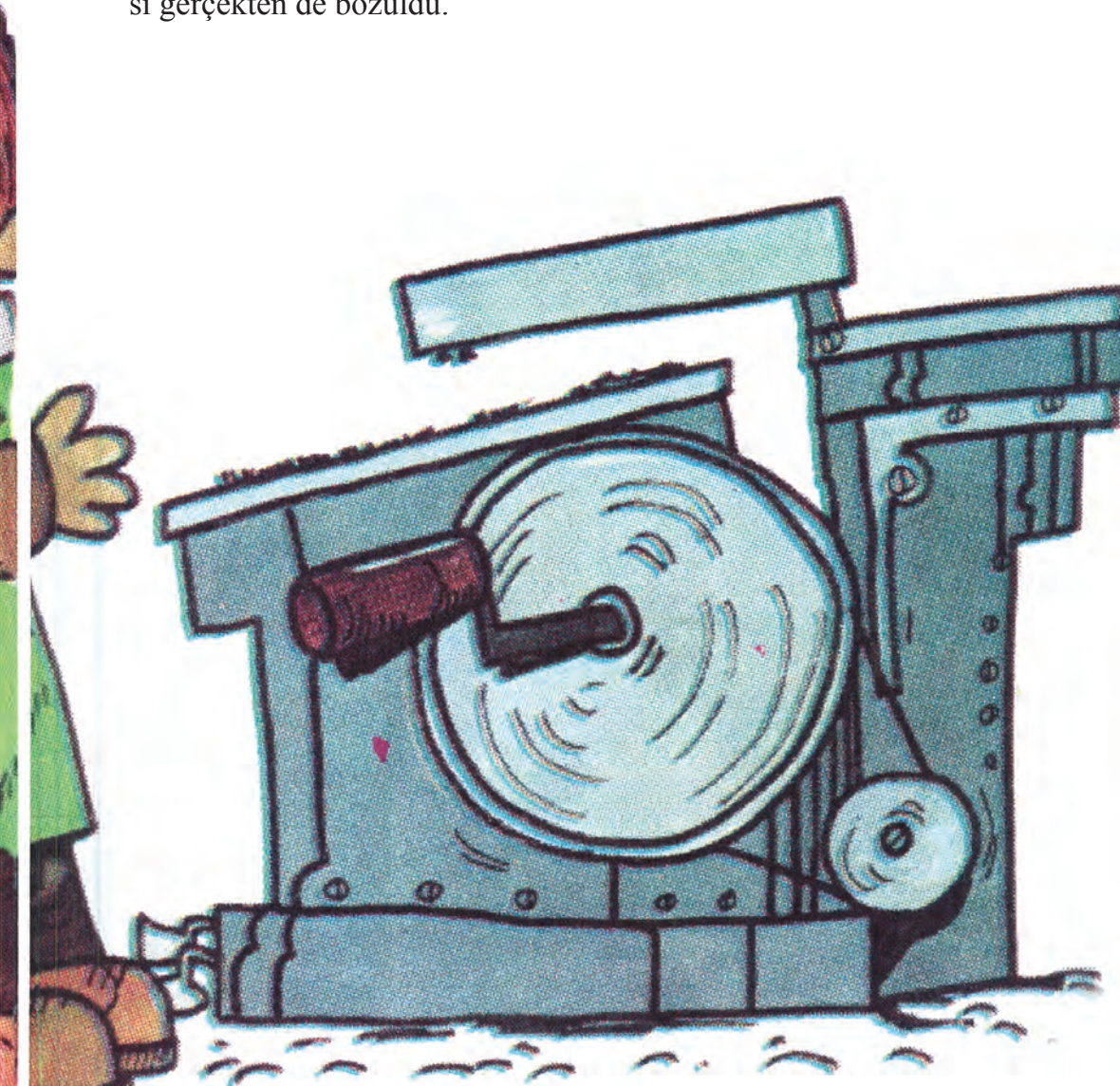
Wilbur nefes nefese, “Baba, baskı makinesi bozulduğunda, onu tamir etmende sana yardımcı olabilir miyiz?” diye sordu. “Biz makineler hakkında bilgi edinmek istiyoruz da.”

Bay Wright, “Doğrusu bana yardım eden gençlerin olması harika olur,” dedi. “Ama sabırlı olacağınıza dair bana söz vermeniz.” Wright Kardeşler, “Peki ama sabır ne anlama geliyor baba?” diye sordular. Babaları bu kavramı çocuklarına açıkladı: “Sabır, bir şey çok uzun zaman aldığında bile kızmamak anlamına gelir.” “Ama biz neden sabır sahibi olmalıyız?”



“Makineler bozulduğunda, bunun nedenini keşfetmek bazen uzun bir süre gerektirebilir,” dedi Bay Wright. “Makineleri tamir etmek bazen çok zor bir iştir. Eğer sabır sahibi isen, çalışmaya ve gayret etmeye devam edersin ve pes etmezsin. İşte o zaman makinenin tamir edilmesi de mümkün olacaktır.”

Kuş, “Babanızın söylediklerini dikkatle dinleyin,” dedi. “Babanız çok akıllı bir insan.” Bundan kısa bir süre sonra, baskı makinesi gerçekten de bozuldu.



Orville ve Wilbur bunu tamir etmeye çalıştılar. Çalıştılar, uğraştılar ama ilk başta başarılı olamadılar. Orville sonunda, “Öf! Sıkıldım bu işten!” dedi. Wilbur da, “Bu çok zor!” diye bağırdı.

Bay Wright, “Tabii ki zor,” dedi. “Gerçekleştirilmesi güç olan çok şey vardır. Ama sabırlı olun. Sinirlenmeyin, pes etmeyin. Sadece ve sadece çalışmaya ve gayret etmeye devam edin. Yılmadan çalışmaya devam ederseniz hemen her istediğinizi gerçekleştireceğinizi göreceksiniz.”



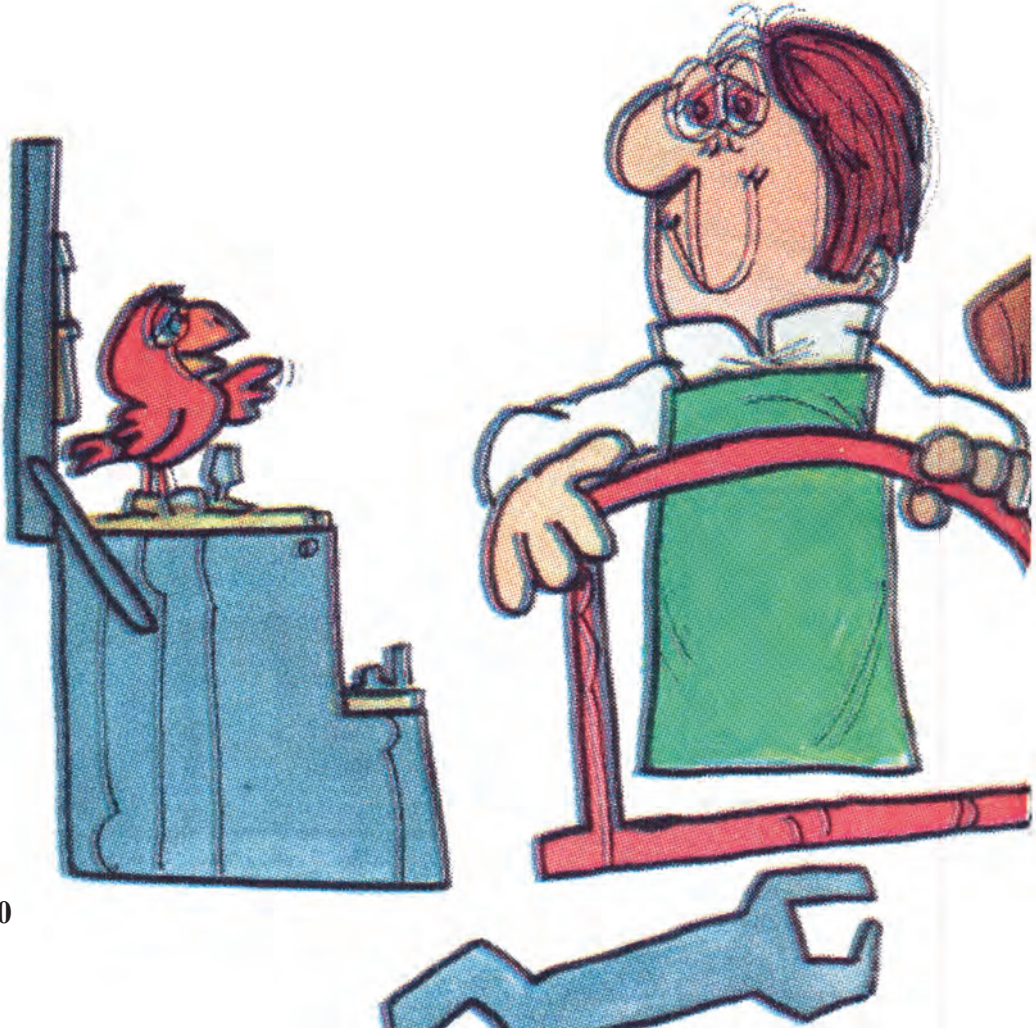
Orville, “Peki. Gayret etmeye devam edeceğiz,” dedi. Wilbur da söz verdi: “Ne olursa olsun sinirlenmeyeceğiz ve pes etmeyeceğiz.” Ve böylece baskı makinesini tamir edene değin elbirliğiyle çalışmalarını sürdürdüler. Babaları, “Aferin çocuklar!” dedi.



Büyüdükçe, Wright Kardeşler, birçok değişik makine üzerinde çalıştılar. Kocaman birer adam olduklarında, iki kardeş bir bisiklet dükkanı açtılar. Hem kendileri bisiklet yapıyor hem de bunları tamir ediyorlardı.

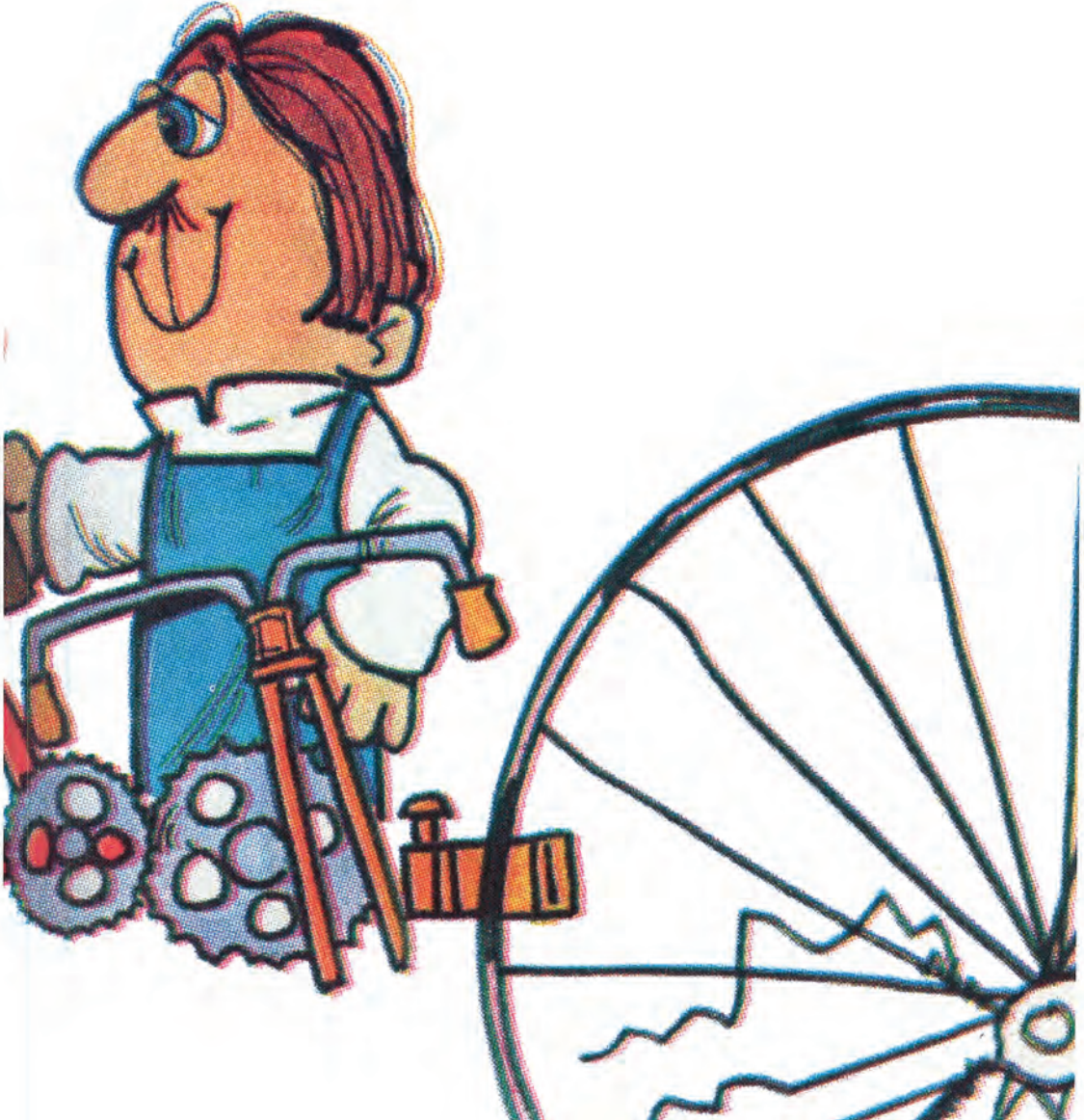
Kuş, bir gün onların ziyaretine geldi.

Kuş, “Artık makineler hakkında bu kadar çok şey öğrendiğimize göre, ne zaman uçan bir makine imal etmeyi düşündüğünüzü sorabilir miyim?” diye sordu.



Wright Kardeşler, “Bu işe hemen hemen hazır sayılırız,” dediler. “Uçan makinenin çizimlerini hazırladık. Bu çizimlerimizi makineler hakkında bizden daha fazla bilgiye sahip birisine göstereceğiz. Bakalım arkadaşımızın bu konudaki görüşleri ne olacak?”

Ama Wright Kardeşler, makineler hakkında büyük bilgi birikimine sahip adama çizimlerini gösterdiklerinde ne olduğunu biliyor musunuz?



Adam, “Bunun uçması asla m¼mk¼n değil!” dedi. K¼¼k kuş,
“Hiç de değil!” dedi.

Kuş, şarkılar söylemeye başladı. “Sabırlı olmalısınız,” dedi.
“Sakın ¼z¼lmeyin ve sakın ¼fkelenmeyin.

Bazı insanlar yeni fikirleri anlamakta g¼çl¼k ¼ekerler. Ve uçan
bir makineyi ger¼ekleştirme d¼ş¼ncesi de yeni bir fikir.”

UÇAN MAKİNA



“Ayrıca, bu adamın söylediği doğru da olabilir. Kanat çizimlerinizde bir yanlışlık var gibi geliyor bana. Çizimlerdeki kanatlar, tam olarak benim kanatlarıma benzemiyor.”

Orville, “Peki minik kuş,” dedi. “Gayret etmeye devam edeceğiz.” Wilbur’da, “Ve madem çizimlerimizde bir yanlışlık var, kanatları çizerken bize yardımcı olabilirsin.”

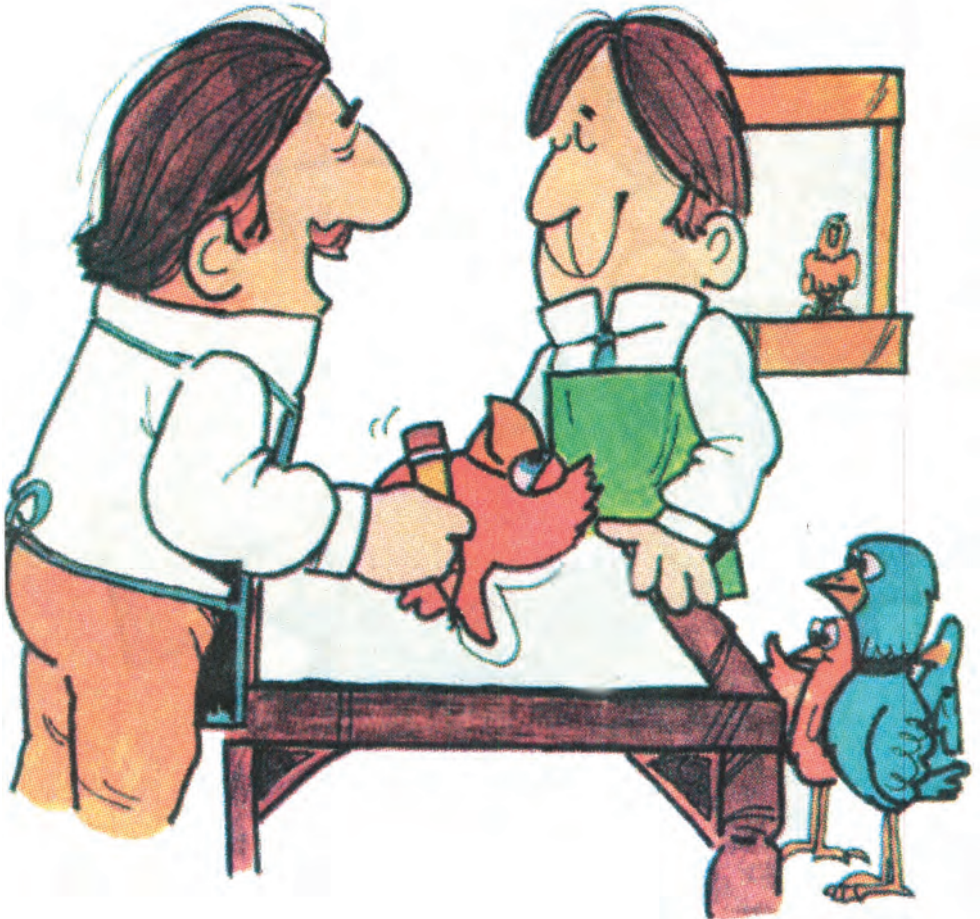


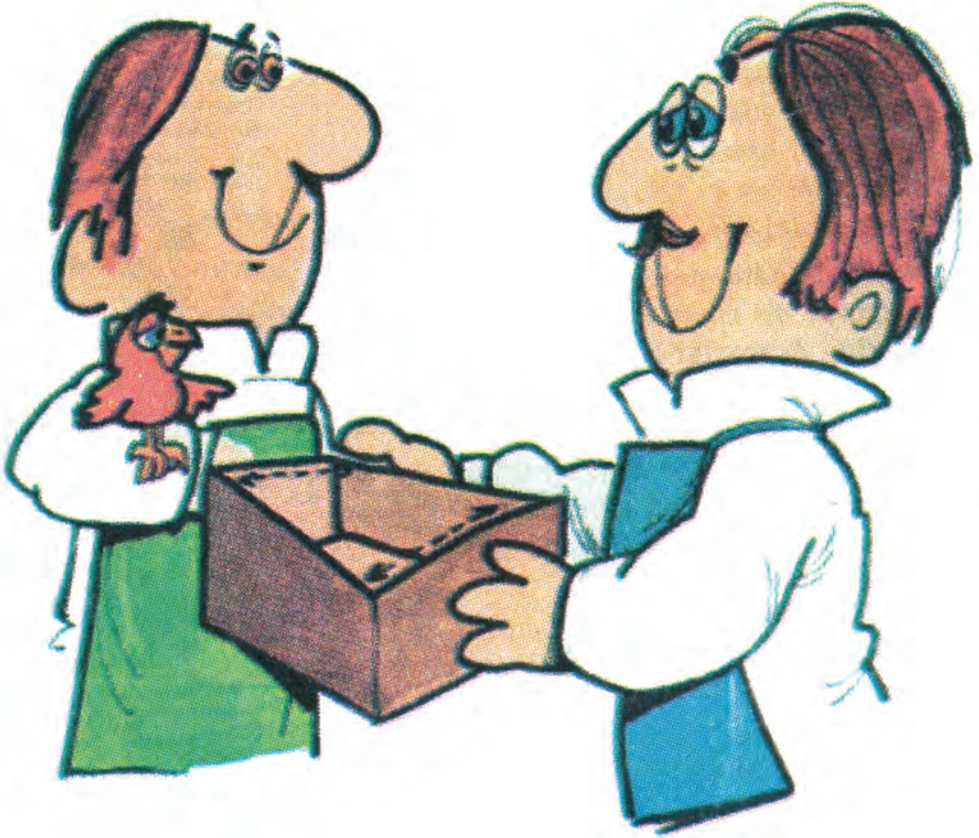
ASLA
UÇMAYACAK

Kuş, “Yardımcı olmak beni mutlu eder,” dedi.

Kuşun dostları uçarak Wright Kardeşler’in yanına geldiler. Orville ve Wilbur’un, arkadaşları kızıl kuşun kanatlarını inceliyor olmaları kuşların merakını uyandırmış, onları pek heyecanlandırmıştı.

Kuş, “Uçtuğumda, kanatlarımın yüzeyinde alçak hava basınç sahası oluşur,” dedi. “Bu da kanatlarımın alt tarafında yüksek basınç sahasının oluşmasına yol açar. Beni havaya kaldıran bu yüksek basınçtır işte!”





Kuş anlatmaya devam etti: “Uçmak istediğim yönü kanatlarımı hafifçe bükerek tayin ederim.”

Wright Kardeşler bir ayakkabı kutusunu bükerek, “Şuna bak!” dediler. “Bükünce, kutunun alt tarafı ve üst tarafı hareket ediyor. Belki de yeni uçan makinemizin kanatları da hareket edebilmelidir: Tıpkı burada olduğu gibi.”

Wright Kardeşler, “Haydi, elbirliğiyle incelemeye ve bilgi birikimimizi artırmaya devam edelim,” dediler. Küçük kuş da, “Ve kuşları izlemeye devam edelim!” diye ekledi.

Ve işte böylece Wright Kardeşler çalışmalarına devam ettiler. Kuşlar ve planörlerle ilgili bulabildikleri her kaynağı dikkatle okuyup yılmadan, usanmadan bilgilerini zenginleştirdiler. Planörler, babalarının yıllar önce iki kardeş daha çocukken onlara hediye getirdiği küçük oyuncak gibi bir şeydi. Bunların motorları yoktu, sadece kısa bir süre için havada durabiliyorlardı. Planörler sonra tekrar süzülerek yere iniyorlardı.

Wright Kardeşler Otto Lilienthal isminde bir adamla ilgili yazıları takip ediyorlardı. Bu adam Almanya’da planörler uçuruyordu. Ama Bay Lilienthal’ın sorunları da diğer herkesinkiyle aynıydı. Onun planörleri de uzun süre havada kalamıyor ve sürekli yere iniyordu.

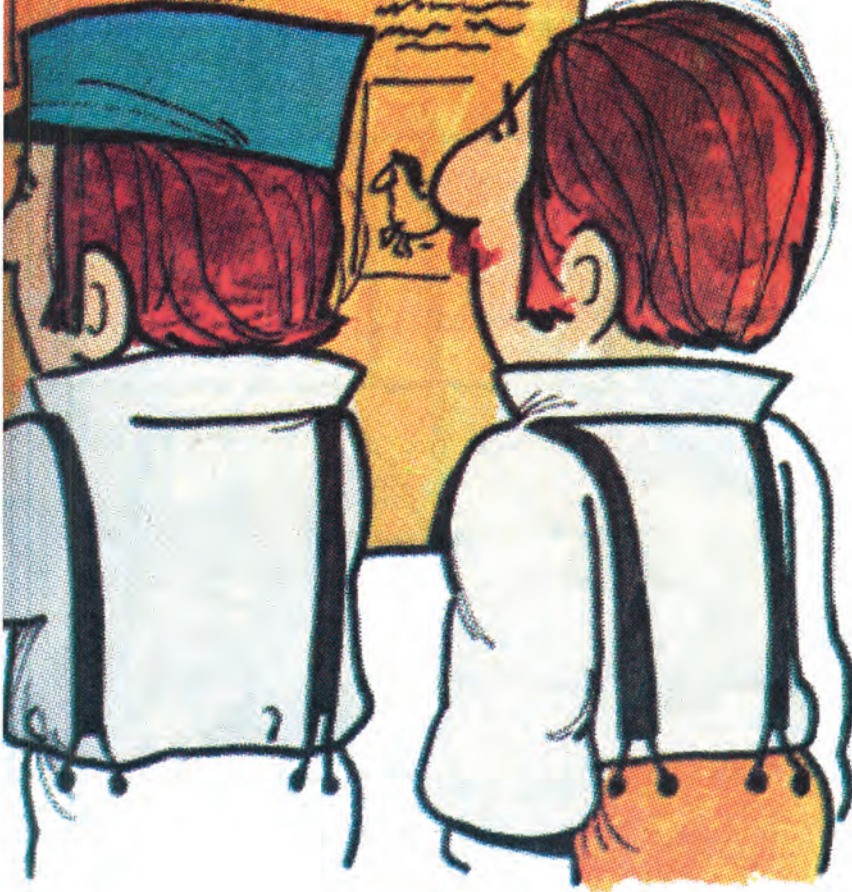
Wilbur Wright, “Neden işe kendi planörümüzü kendimiz yaparak başlamıyoruz?” önerisinde bulundu.



İLK UÇUŞ DENEMESİ OTTO
TARAFINDAN GERÇEKLEŞTİRİLİYOR.

İlk uçuş denemesi
18. Ocak 1783
Küçük balon
Paris'te yapıldı.

İlk uçuş denemesi
18. Ocak 1783
Küçük balon
Paris'te yapıldı.



Orville de, “Belki yeterince dikkatli olur ve yeterince zaman ayırırsak, kendi başımıza uzun süre havada kalabilecek bir tane üretebiliriz,” dedi.

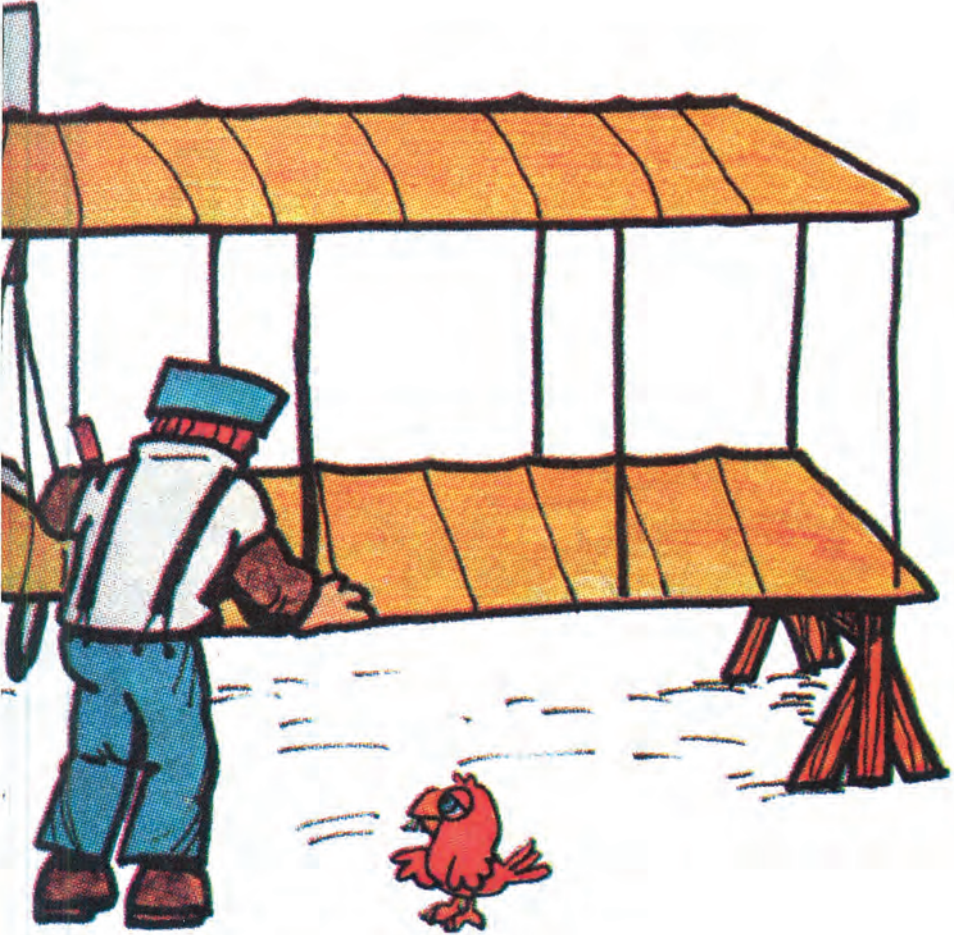
Ve böylece Wright Kardeşler büyük bir özen ve dikkatle işe koyuldular. Aceleci davranmak yerine büyük dikkat sarf ettiler.

İş bittiğinde Wilbur, “Uçacağını umuyorum,” dedi.



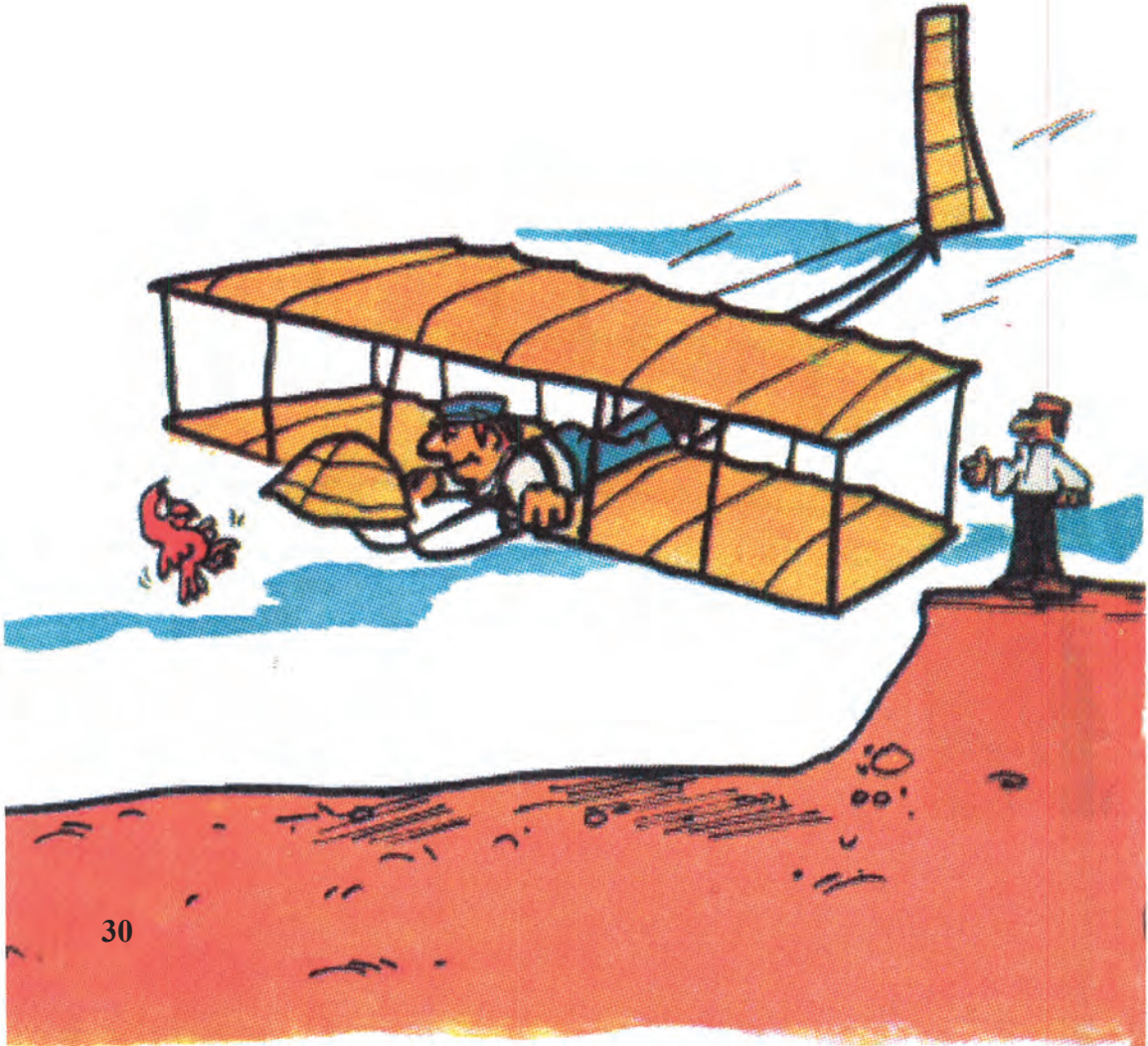
Kuş, “Uçarsa hiç şaşırımam,” dedi. “Kanatlar doğrusu çok iyi görünüyor. Ama uçmazsa eğer, kızmamalı ve pes etmemelisin. Unutma, ikiniz kuş değil, insansınız. Birçok şey aksayabilir, hiç beklenmedik bir terslik olabilir. Sabırlı olmalısınız.”

Fakat Wright Kardeşler bazı şeylerin -özellikle de gerçekten iyi ve güzel olan şeylerin- uzun zaman aldığını biliyorlardı.



Bazen bunların gerçekleşmesi için beklemek ve sabır göstermek gerekliydi.

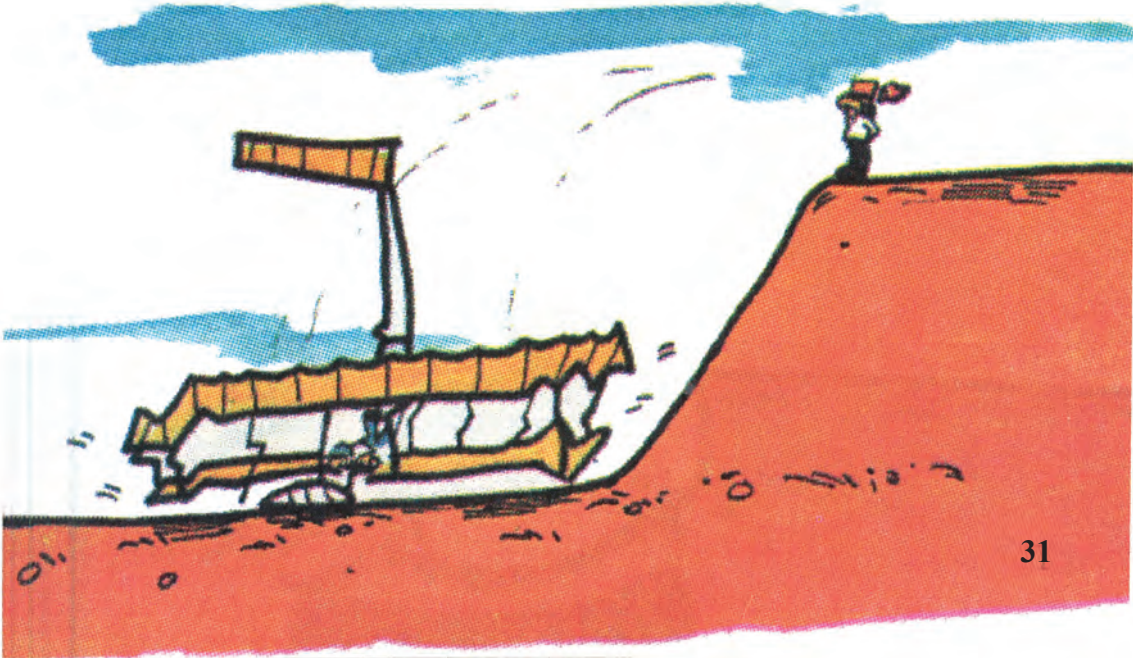
Wright Kardeşler planörlerini Kuzey Karolina’da Kitty Hawk isimli minik bir yere götürdüler. Amaçları deneme uçuşu gerçekleştirmektir. Kitty Hawk, planör uçuşu denemesi için biçilmiş kaptandı, zira burası düz bir yer olup yumuşacık kuma sahipti. Böylece planör yere düşecek olursa, zemin hiç kimseye ve hiçbir şeye zarar veremeyecekti.



Planörü küçük bir tepenin doruğuna çıkarttılar. Sonra Wright Kardeşler’ den biri planöre bindi. Diğer kardeş de planörü tepeden itti.

Wright Kardeşler, “Uçuyor! Uçuyor!” diye bağırmaya başladılar. Fakat sonra, tıpkı babalarının onlara hediye ettiği oyuncakta olduğu gibi, planör yere akılıverdi. Planörleri uabiliyordu ama bu kısa süreli bir uuştu.

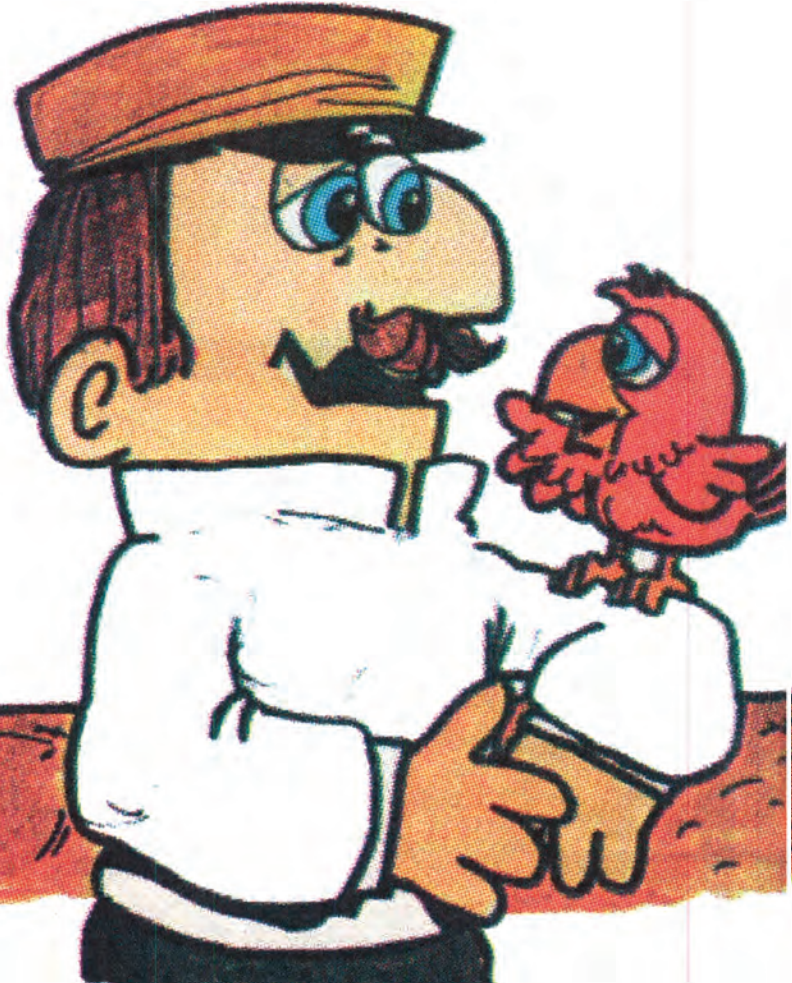
Planörün neden uzun süreli havada kalamadığının sebebini biliyor musunuz?



Bunun sebebini Wright Kardeşler bilmiyorlardı. Küçük kuş da bilmiyordu. O, “Bildiğim bir şey varsa, o da bu çabanın benim bile sabrımı taşırmaya başladığıdır,” dedi.

Wright Kardeşler’den biri, “Haydi, sakın ol; sinirlerine hakim ol küçük kuş,” dedi. “Babamın bize öğretmiş olduğu şeyi anımsayalım. Hayatta gerçekleştirilmesi zor olan o kadar çok şey var ki. Ama çalışmaya ve gayret etmeye devam edersek, hemen hemen istediğimiz her şeyi başarabiliriz.”

Wright Kardeşler, “Kanatların altındaki hava basıncını daha güçlü bir hale getirebilmenin yolunu bulmamız gerek,” dediler.



“Bunu gerçekleştirebilirsek, bu planörü yerden kaldırıp havalandıracağız ve havada kalmasını sağlayacaktır.”

Kuş, “Planörünüzün içine motor yerleştirmek mümkün olur mu?” diye sordu. “Böylece istediğiniz şey belki gerçekleşebilir.”

Wright Kardeşler, “İçinde motor olması, kanatların altına daha fazla rüzgârın girmesi anlamına gelir. Daha fazla miktarda rüzgârın kanatların altına girmesi de planörün daha uzun süre havada kalması anlamına gelecektir,” dediler. “Belki aradığımız çözüm bu olabilir.”



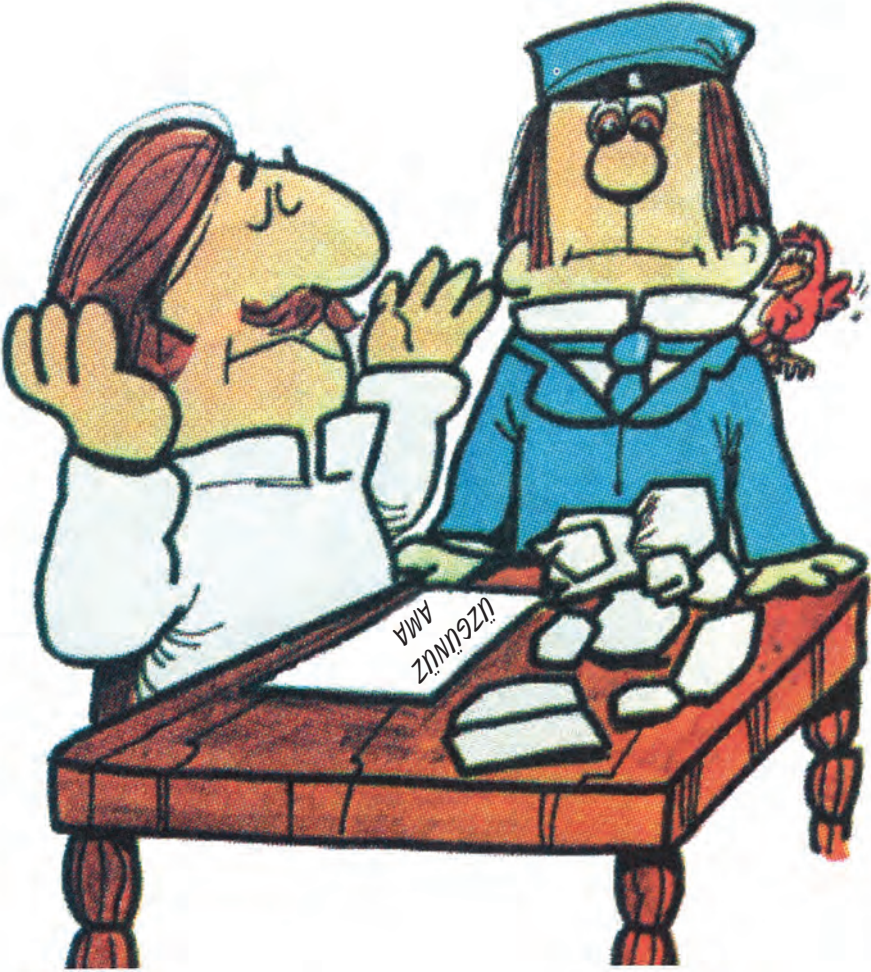
Wright Kardeşler, daha çok okumaya ve çalışmaya devam ettiler ve daha fazla gayret sarf ettiler. Sonunda bir gün artık hazır olduklarına karar verdiler. Motor üreten insanlara mektup yazmaya başladılar

“Sizin motorlarınızdan satın almak istiyoruz,” dediler yazdıkları mektuplarda. “Motoru planörümüze yerleştirip bunu bir uçak haline getireceğiz. Uçak, içinde bir motoru bulunan planördür.”

Wright Kardeşler mektupları postaya verdiler.

Bundan sonra neler olduğunu biliyor musunuz?

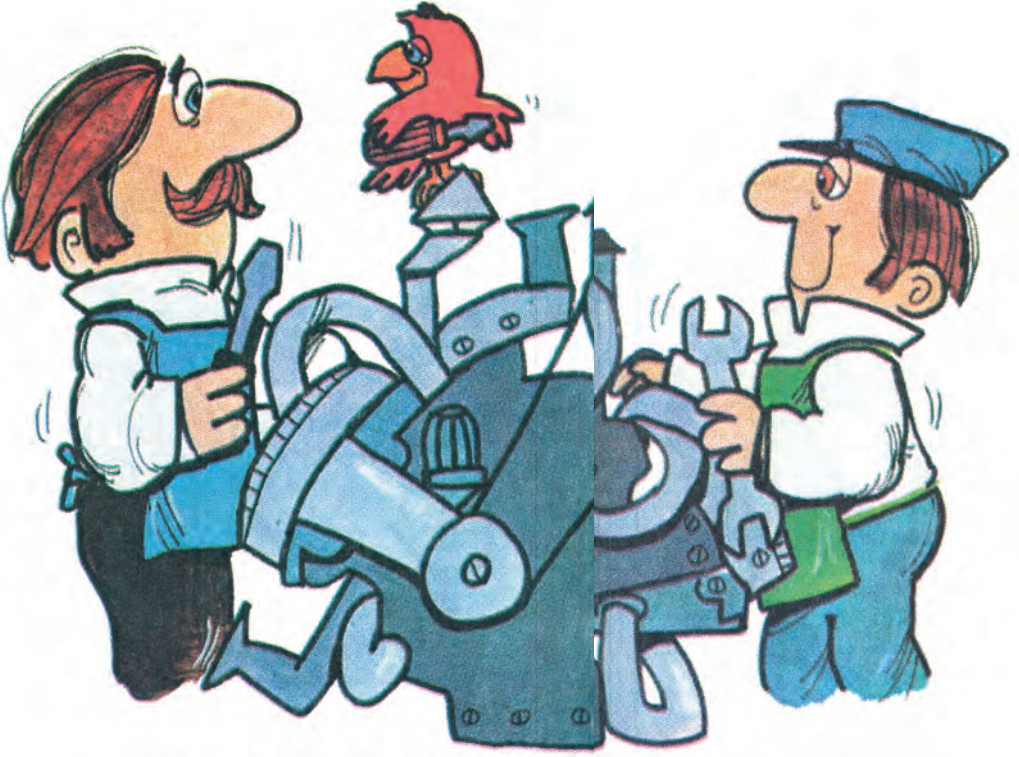




Motor şirketlerinden yanıtlar gelmeye başladı. Tek bir tanesi bile Wright Kardeşler'e motor vermek istemiyordu.

Bu mektuplardan birinde şöyle yazıyordu: “Ben motorlarımdan birinin böylesine saçma sapan ve gülünç bir şeye yerleştirilmesini kesinlikle istemem. Dahası, eğer insanoğlunun uçması icap etseydi, doğuştan hepimizin kanatları olmaz mıydı?”

Sizce Wright Kardeşler bundan sonra ne yaptılar?



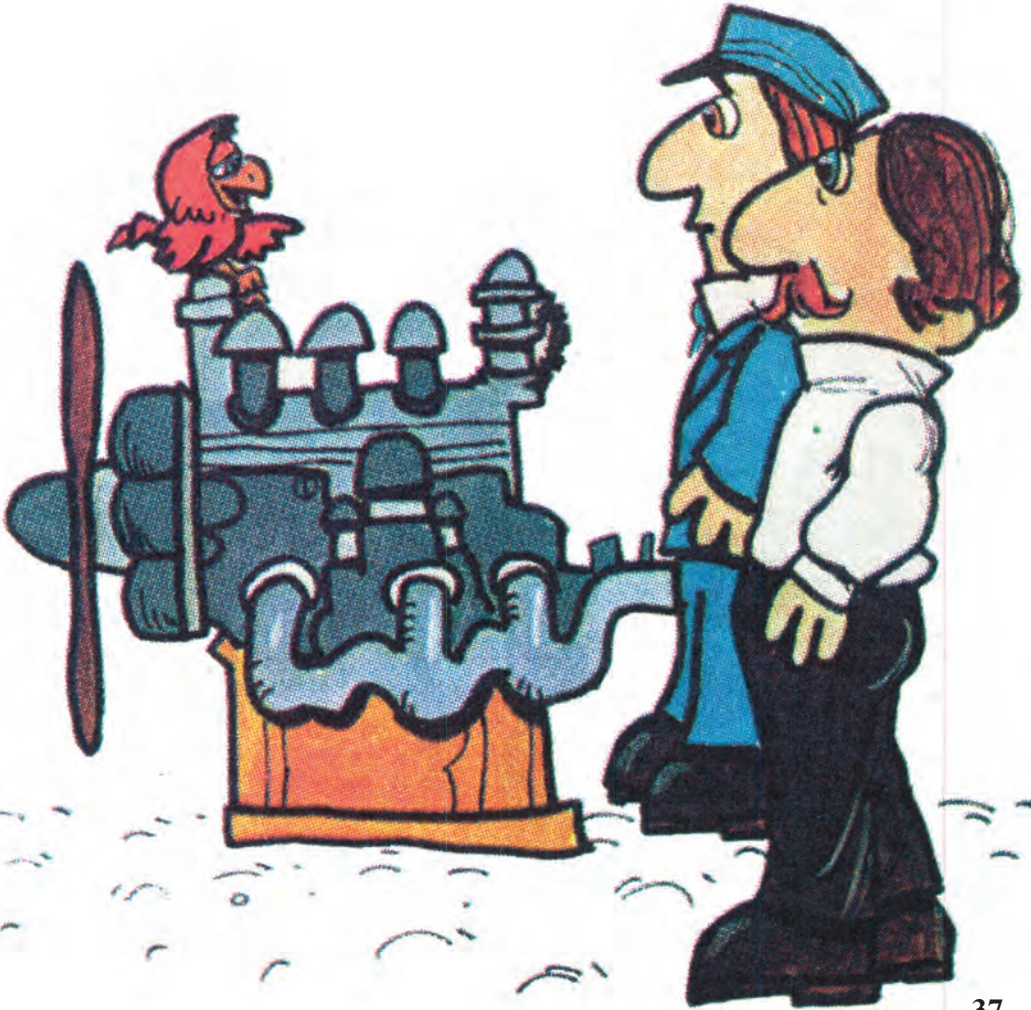
Wright Kardeşler beyinlerini ve ellerini kullanarak, kendi motorlarını kendileri ürettiler.

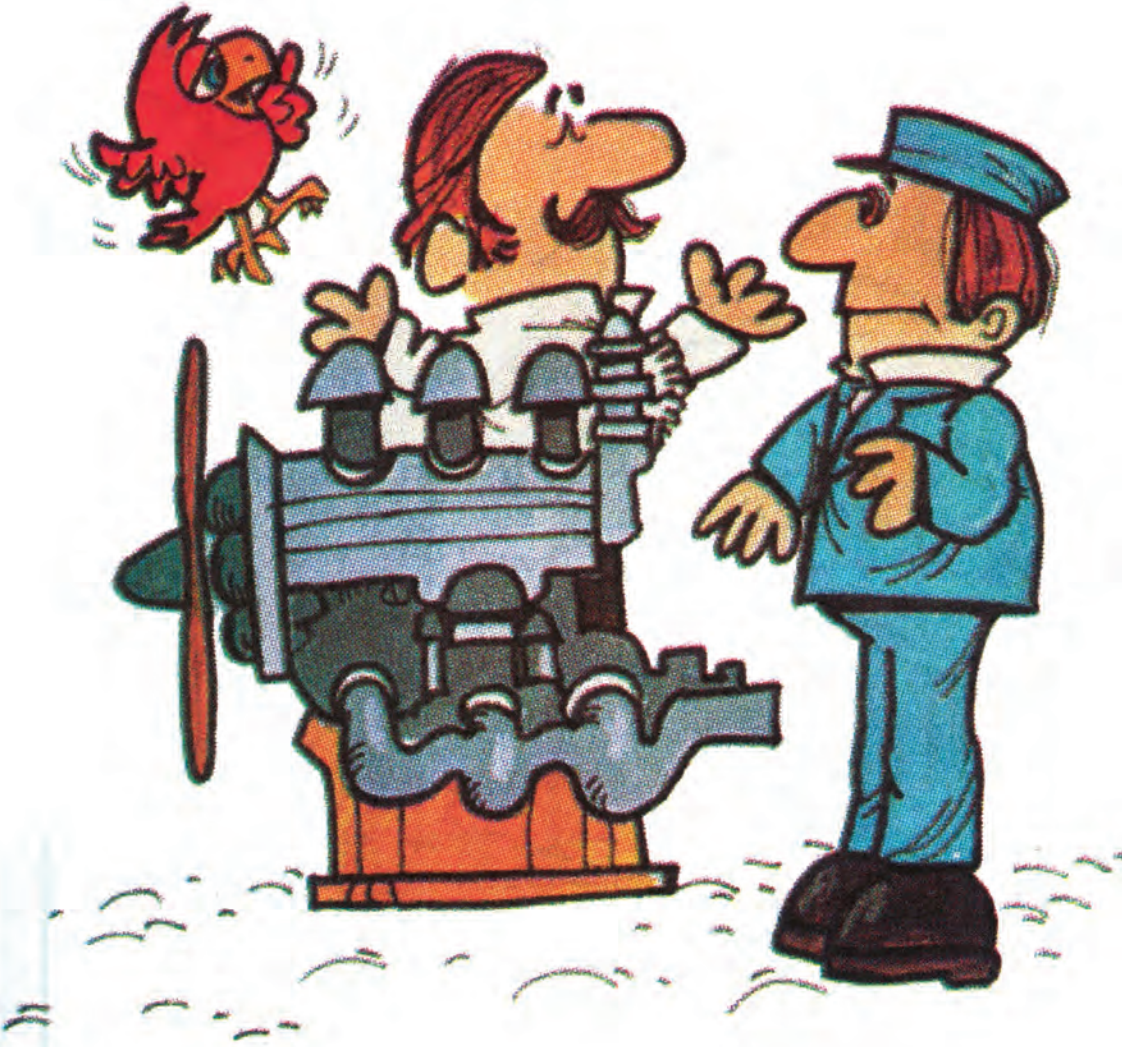
Bu çok ama çok uzun bir zaman aldı. Fakat böyle uzun sürmesi Wright Kardeşler’i hiç mi hiç rahatsız etmedi. Bunca çalışmadan sonra, onlar, uçmakla ilgili her şeyin uzun süreli işler olduğunun bilincindeydiler.

Motor bittiğinde Wright Kardeşler, “Sonunda!” diye sevinçle bağırdılar. “Motorumuzun çalışacağından eminiz!”

Ama motor çalıştı mı sizce?

Resimdeki pervaneye bakınız. Pervane dönmüyor. Motor çalışmıyordu bile. Küçük kuş, “Ben motortarla ilgili hiçbir şey bilmiyorum,” dedi. “Bildiğim tek şey doğduktan sonra bir iki hafta içinde uçmayı öğrendiğim. Siz ise yıllardır uçmaya çalışıyor ama bir türlü beceremiyorsunuz!”





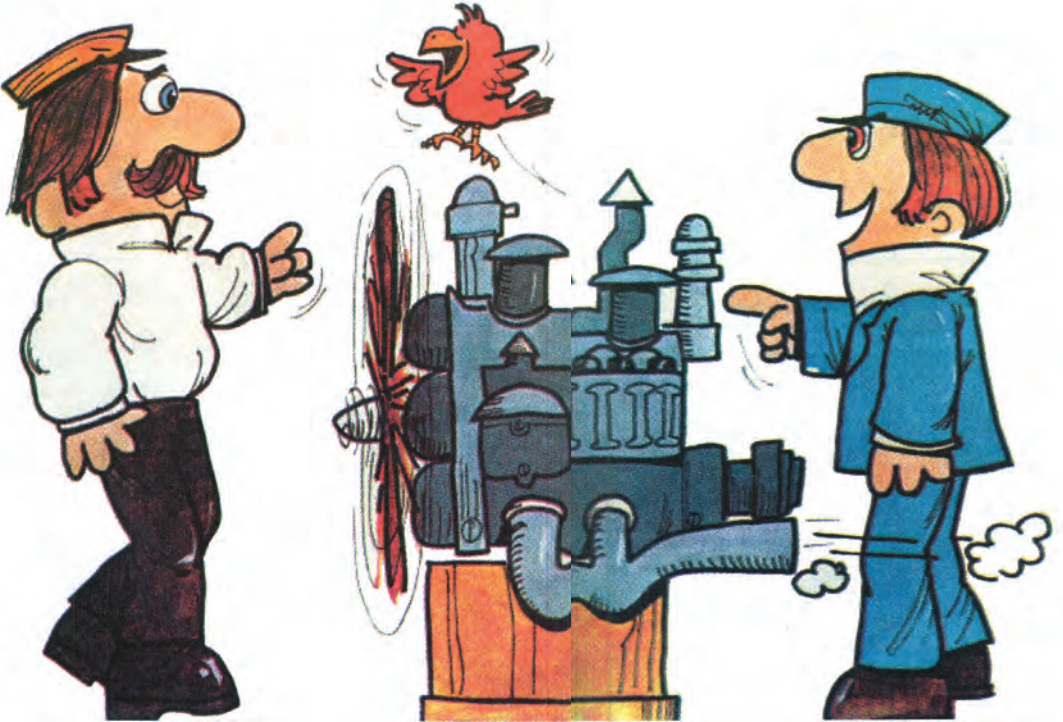
Orville, “Olsun,” dedi. “Biz sabırlıyız!” Wilbur da, “Biz ne öfkeleneyeceğiz ne de pes edeceğiz!” dedi. “Biz çalışmaya ve denemeye devam edeceğiz.” Ve bunu yaptılar. Motorları üzerinde çalışmaya devam ettiler. Sonra önemli bir şey oldu!

Motordan ilkin garip sesler çıkmaya başladı. Sonra adeta kük-rer gibi faaliyete geçti. Pervane dönüyordu. Kuş şakımaya başla-

dı. “Sonunda! Sonunda!” diye bağırdı durdu. Wright Kardeşler, “Çalışıyor!” dediler.

“Artık bir motorumuz var,” dediler. “Bunu planörümüze yerleştiririz. Belki o zaman gerçek bir uçağımız olur; yani havalanıp uçacak bir uçağımız.”

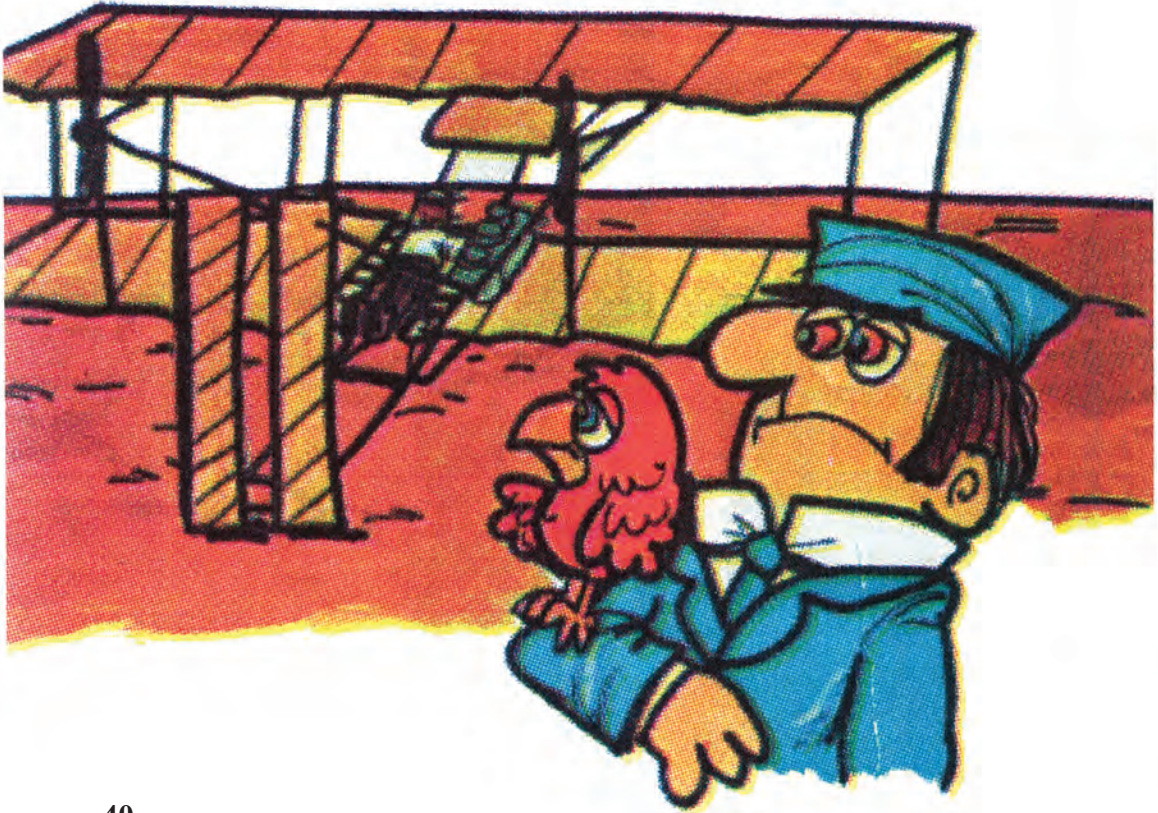
Sizce Wright Kardeşler’in gerçekten bir uçakları oldu mu?



Hayır, olmadı. Planörün içine yerleştirildiğinde motor gayet güzel çalıştı. Ama planörün uçması mümkün değildi. Motor fazla ağır geliyordu.

Wright Kardeşler üzgün bir biçimde düşünmeye başladılar. “Şimdi ne yapacağız?” deyip duruyorlardı.

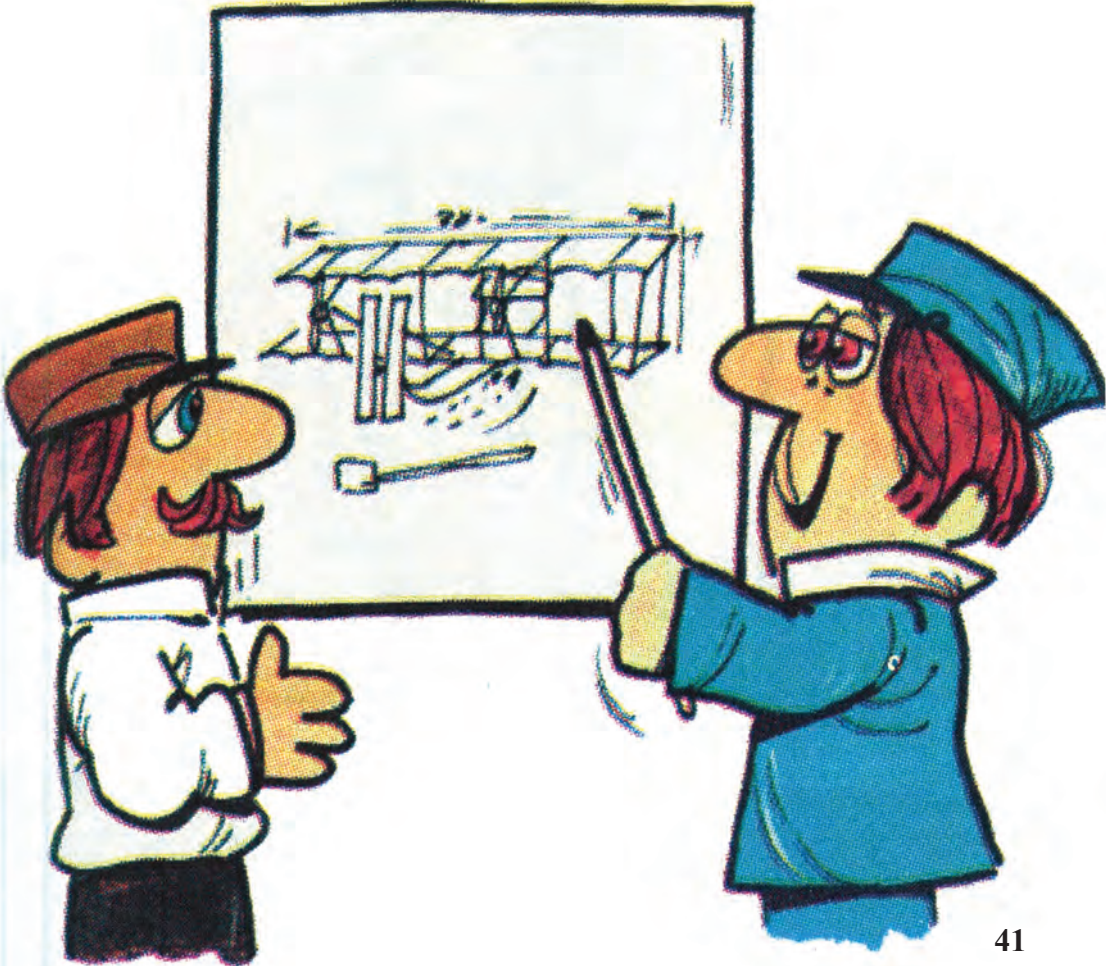
Küçük kuş, “Kızıp pes mi edeceksiniz?” diye sordu. Küçük kuş, Wright Kardeşler’in bu hallerinden pek tasalanmıştı.



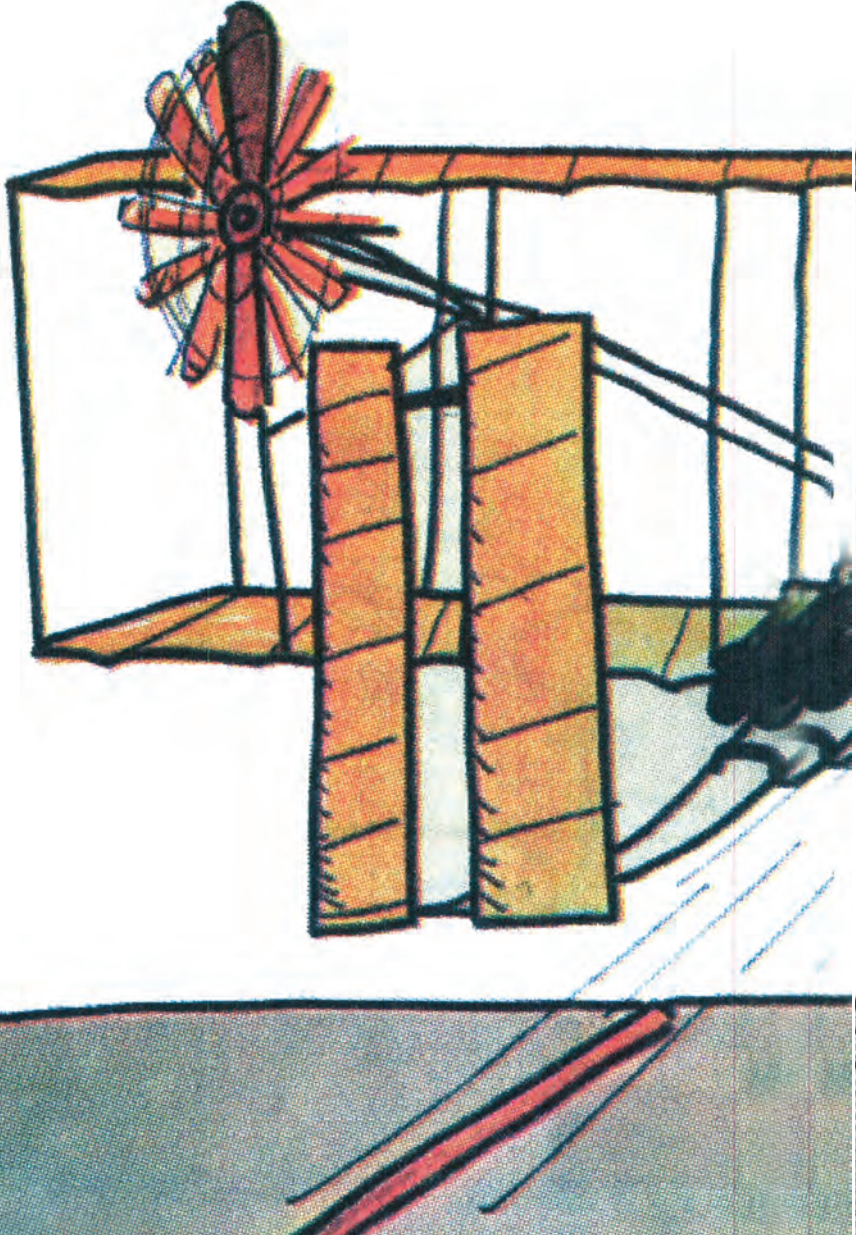
Wright Kardeşler derin bir iç çekerek, “Hayır. Bunun üzerinde çalışmaya devam edeceğiz,” dediler.

Tekrar eve dönüp uçak için hazırlamış oldukları tasarımları gözden geçirdiler. Tasarımlarının üzerinde değişiklikler yaptılar. Planör üzerinde değişiklikler yaptılar. Motor üzerinde değişiklikler yaptılar.

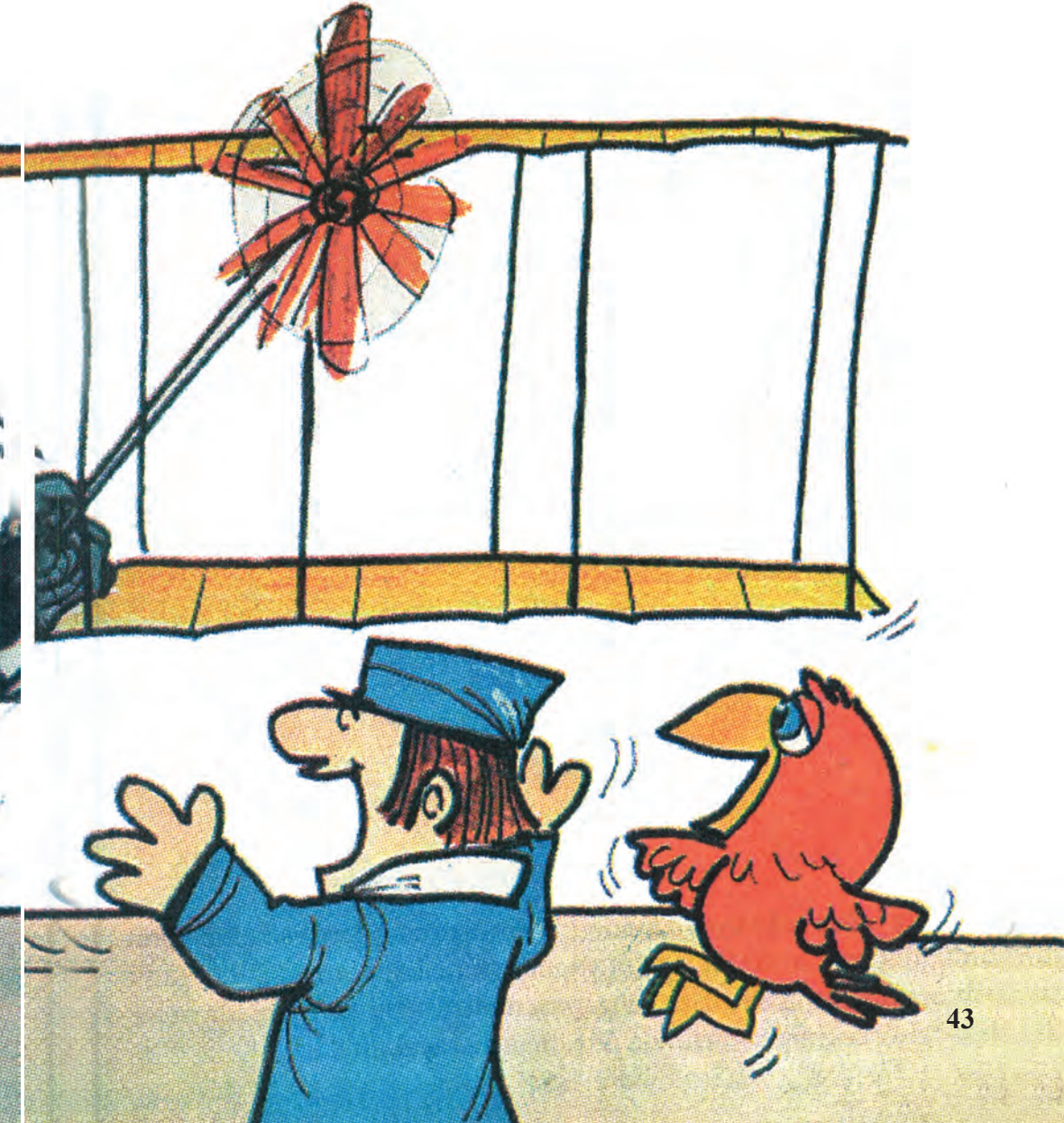
Sonra bir gün Kitty Hawk'tayken harika bir şey oldu.

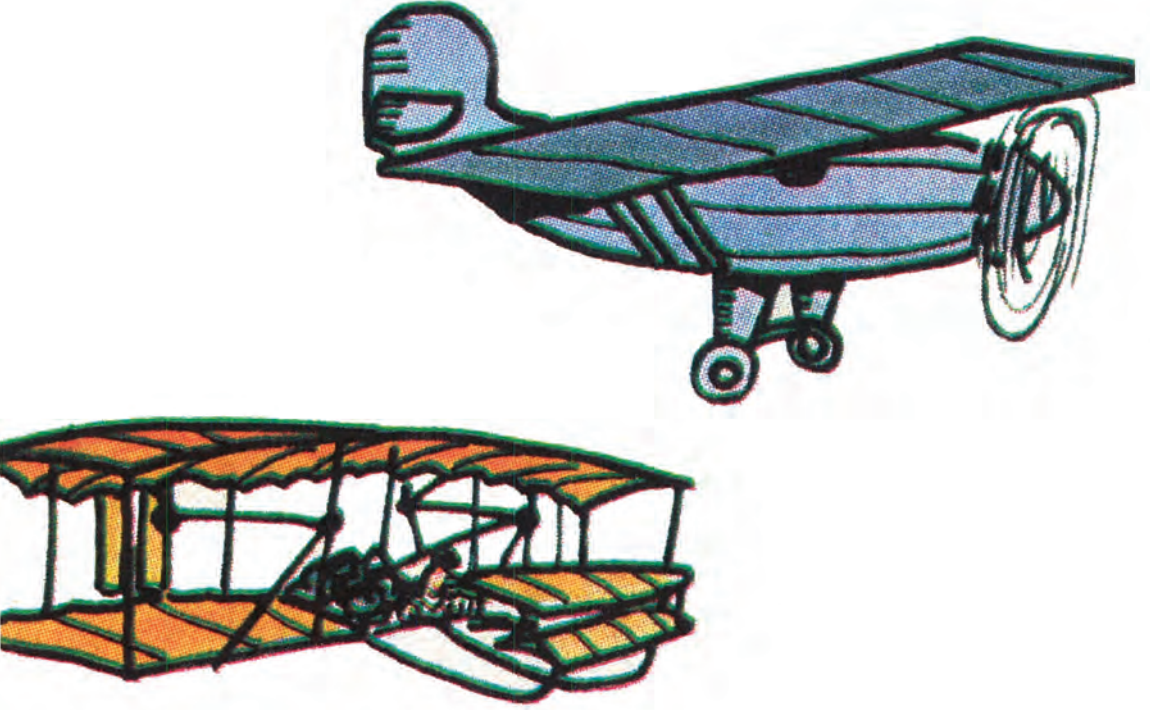


Motor var gücüyle çalışırken, planör yerden havalandı. Uçağın direksiyonundaki Orville bağrımaya başladı: “Uçuyor! Nihayet uçuyor! Tıpkı kocaman bir kuş gibi!” Wright Kardeşler’in planörleri bir kuş kadar iyi uçamıyordu ama onlar tarihte ilk kez bir uçağın havalanması özelliğine sahipti.



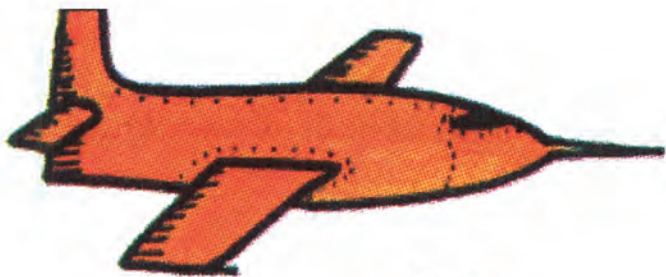
Uçağı uğurabilmek uzun bir zaman aldı. Ama en sonunda bunu geręekleřtirdiklerinde, Wright Kardeşler ęok mutlu oldular. Onlar, sabırlı olmanın insanda ne kadar g¼zel duygulara yol ağtığını artık biliyorlardı.





Göklere bakıp çağa uygun modern bir uçağın semalarda süzül-
düğünü gördüğünüzde, belki ilk uçağın yapımının ne kadar uzun
sürdüğünü hatırlarsınız. Ve belki sizler kendi yaşamınıza sabır
kattığınızda neler hissedebileceğiniz konusunda düşünmek iste-
yebilirsiniz.

Tabii ki artık uçağı keşfetmeniz mümkün değil. Bu zaten ya-
pıldı. Ayrıca, sizin yapmayı isteyebileceğiniz şeyler bundan çok
daha farklı şeyler de olabilir! Ama, belki sabırlı olmanın size ne
tür yararları olabileceği konusunda düşünmek isteyebilirsiniz.





Ve belki de o zaman yapmak istediğiniz şeyleri gerçekleştirirken şimdikinden bile mutlu olabilirsiniz... Tıpkı sabırlı dostlarımız Wright Kardeşler' de olduğu gibi!

ORVILLE WRIGHT WILBUR WRIGHT

Wright Kardeşler'in büyüğü Wilbur Wright 1867 yılında, kardeşi Orville Wright ise 1871 yılında doğdu. Onlar yaşamları boyunca, o güne kadar hiç kimsenin yapmadığı ölçüde havacılık sanatının ve biliminin gelişmesine katkıda bulundular. İlk planörlerini 1899 yılında imal ettiler ve bunu 1900'de Kuzey Carolina'nın Kitty Hawk mevkiinde uçurdular. Ürettikleri ilk benzin motorları on iki beygir gücündeydi ve iki adet pervanesi vardı. İlk başarılı uçak uçuşlarını 17 Aralık 1903 tarihinde yine Kitty Hawk'ta gerçekleştirdiler. Bu olaya dört arkadaşı ve tesadüfen oradan geçen bir çocuk tanık oldu. İlk defa motor gücüyle bir uçuşun gerçekleştirildiği o gün, Wilbur 36, Orville de 32 yaşındaydı. Bu ilk uçuşların en uzun süreli olanı 59 saniyeydi. Bu olay Wright Kardeşler'in en güzel yeni yıl armağanı oldu.

Sabırlı olmanın önemi, Wright Kardeşler'in son derece iyi bildiği bir olguydu. Tasarım-



ORVILLE WRIGHT 1871-1948 **WILBUR WRIGHT** 1867-1912

larında yapmak zorunda kaldıkları değişiklikler çok uzun süreli bir çalışmayı gerektirmişti. Tarlalarda ve kumluklarda uçuş denemeleri yaparak, sürekli kendilerini yenilemeleri gerekiyordu. Hava basıncının planör ya da uçak üzerindeki etkisini ölçebilmek için kendi kendilerine bir rüzgâr tüneli yapmak zorunda kalmışlardı. Bu rüzgâr tüneli sadece karton bir kutudan hava üfleyen küçük bir vantilatöre bağlanmış küçük bir benzin motoruydu. Wright Kardeşler, bu kutunun için bakarak, üfleyen havanın kâğıttan yapma kanatlar üzerindeki etkisini izleye

ORVILLE WRIGHT WILBUR WRIGHT

biliyorlardı. Büyük sabırla, iki yüzden fazla çift kâğıt kanatla deneyler yaptılar.

1910 yılında, Wright Kardeşler'in babaları, onlara çocukken armağan olarak Fransa'dan getirdiği küçük uçan bir oyuncağı hatırladı. Bu oyuncak tahminen mantar, tahta ve lastikten yapılmıydı. Bu tarihte 82 yaşında olan Bay Wright, oğullarının icadı olan uçak ile ilk uçuşunu gerçekleştirdi. Çok heyecanlanmıştı ve sürekli, "Daha yüksek! Daha yükseklerde uçalım!" diye bağıırıyordu. Herhalde çok az sayıda baba, oğullarının buluşları sayesinde bu kadar çok eğlenmiştir.

1909 yılında Wright Kardeşler, Dayton, Ohio'da ilk uçak fabrikalarını kurdular. Ayda iki uçak imal ediyorlardı. 1948 yılında hayata veda etmeden önce Orville Wright, uçakların okyanusları, kıtaları aştığını ve Güney ve Kuzey Kutbu'na gittiklerini gördü. Dahası, uçakların sestem hızlı uçuşına da tanık oldu. Sonunda Wright Kardeşler dünya çapında büyük bir ün ve

takdire kavuştuklar.

1912 yılına kadar yaşayan Wilbur Wright, Paris'te bir konuşma için kürsüye davet edildiğinde, şöyle dedi: "Sadece bir kuştan haberim var benim -papağandan-, o da konuşmayı bilir ama pek öyle yükseklerde uçmaz."